

Bijbelrooster | November 2018

Weekthema: Gods barmhartigheid

Maandag

Het verbond

Lezen: Deuteronomium 4:25-35 (en Romeinen 11: 25-32)

In de voorgaande verzen heeft Mozes het volk gewaarschuwd voor het oordeel van God. Hij voorzag dat het bij de derde generatie al mis zou gaan. Als reactie op Israëls afdwaling zou de Heere Zijn volk overgeven aan het oordeel van de verwereldlijking. Het zou opgaan onder de volken en zich laten inpakken door goden die door mensenhanden gemaakt zijn. Aangrijpende mogelijkheid: de Heere verlaten en dan door Hem overgegeven worden aan de goden van de tijd. Maar dan schijnt plotseling door de donkere wolken van het gericht heen de zon van de genade. De Heere belooft dat het volk zal terugkeren. En laten we dan goed lezen hoe het hier staat. Niet: u zult terugkeren en dán zal God barmhartig zijn. Het is andersom: de HEERE, uw God, is een barmhartig God en dáárom zult u terugkeren. Zijn barmhartigheid is de bron van bekering. Hij vergeet Zijn verbond niet. Dat is in de eerste plaats een belofte voor Israël. Nóg is het verhard. Maar: 'God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid opgesloten, opdat Hij hen allen barmhartig zou zijn' (Rom. 11:32). Zou het ook onder ons volk zover moeten komen dat we eerst moeten voelen hoe hard de goden van de tijd zijn, voordat we terugkeren naar de Heere? Misschien verslinger jij je ook aan één van die goden. Dan is het pure barmhartigheid van de Heere als we terugkeren. Om Jezus' wil!

Omdat God barmhartig is, sloot Hij een verbond met Israël (vers 32-35). Het verbond is ook de reden waarom God barmhartig blijft (31). Ondanks de zonden van het volk (vers 25-28). Hoe blijkt Gods barmhartigheid in jouw leven?

Dinsdag

Barmhartige straf

Lezen: 2 Samuël 24: 8-14

Heb je dat ook wel eens? Dat je schrikt van jezelf en je achteraf verwijtend afvraagt: 'Hoe heb ik dat eigenlijk kunnen doen?' Dat zullen we allemaal wel herkennen en daarin ben je ook niet de enige. Ook David weet daarover mee te praten. We hebben gezien dat David niet meer te stuiten was. De volkstelling moest en zou doorgaan. Zelfs Joab kon David daar niet van weerhouden. En zo doorkruisen Joab en de legeroversten het hele land en de uitslag wordt aan David meegedeeld. En dan volgt opeens

dat woordje 'maar'. David kreeg gewetensnood. Ineens zag hij in, dat hij meer op de macht van zijn legers vertrouwde dan op God. Hij had zwaar gezondigd en hij was een grote dwaas geweest. Een opvallende reactie na zo'n uitslag! Dat verwacht je toch niet. Dit is daarom ook alleen vanuit God te verklaren. God opent de ogen van David, waardoor hij zijn zonden zag. Als God onze ogen opent, dan kan dat schrik met zich meebrengen. Ook David benauwde het zeer. Maar in de straf die volgt valt hij liever in de handen van de Heere, want Zijn barmhartigheid is groot. Zo kan de schrik en benauwdheid gebruikt worden om ons te trekken naar Hem en Zijn barmhartigheid.

Dat God barmhartig is, betekent niet dat Hij niet straft. Maar ook als Hij straft is God barmhartig (en dus niet onbarmhartig). Zijn er zaken in jouw leven waar jij Gods straf voor verdiend hebt?

Woensdag

Alleen Gods barmhartigheid kan redden

Lezen: Daniël 2:1-6 en 16-18

Daniël en zijn vrienden dreigen het slachtoffer te worden van het strenge en onbarmhartige bevel van de koning. Toch is er hoop voor de Joodse jongemannen. In het vorige hoofdstuk kun je lezen dat God Daniël had gezegend met inzicht in gezichten en dromen. Zullen Daniël en zijn vrienden het strenge oordeel kunnen ontgaan? Het is opvallend dat Daniël niet zelfbewust naar voren treedt om een eventjes te gaan vertellen wat de koning had gedroomd. De gave die Daniël ontvangen had van de Heere, was geen kwaliteit die hem trots of hoogmoedig maakte. Integendeel, Daniël en zijn vrienden trekken zich terug om barmhartigheid van de God van de hemel af te smeken. Inderdaad, de opdracht die de koning aan zijn dienaren had gegeven was een onmogelijke. In ieder geval vanuit menselijk oogpunt. Maar waar de koning alleen kan bouwen op het inzicht van mensen, daar nemen Daniël en zijn vrienden de toevlucht tot God. Biddend zullen zij de wijsheid en het inzicht ontvangen dat nodig is. Wij zullen net als deze vier jongemannen moeten leren niet teveel op ons eigen inzicht of dat van anderen te vertrouwen, maar om de Heere te zoeken in gebed, en het te verwachten van zijn reddende barmhartigheid.

Daniël en zijn vrienden zijn in levensgevaar! Op barmhartigheid van koning Nebukadnezar hoeven ze niet te rekenen (vers 5)... Alleen Gods barmhartigheid kan hen redden (vers 18). Van wie en op welke manier verwacht jij barmhartigheid?

Donderdag

Opdracht en geschenk

Lezen: Mattheüs 5: 1-12

Zoals Mozes de Sinaï opging om de Wet te ontvangen zo gaat Jezus hier de berg op. Hij geeft ons de nieuwe Wet van Gods Koninkrijk, ook wel de Bergrede genoemd. Eeuwenlang heeft de profetie

gezwegen. Nu spreekt God weer: in Zijn Zoon. 'Toen opende Hij Zijn mond'. Wat een plechtig en onschatbaar moment. Het eerste Woord uit de mond van Jezus is 'zalig'. Met dat ene woord zet Christus de poort open van het Koninkrijk van God. Straks zal Jezus Zelf worden buitengeworpen, daarom kan Hij nu hiermee beginnen: zalig. Negenmaal klinkt het uit Zijn mond. In het eerste deel laat Jezus steeds zien voor wie die poort openstaat (opdracht). Het tweede deel laat steeds zien dat achter die poort van Zijn Koninkrijk precies ligt te wachten wat zij nodig hebben (geschenk). Zo zijn deze zaligsprekingen één grote prediking van Christus. Dit is het Evangelie dat Christus de open poort is. Herken jij jezelf als een arme, een treurende? Zie dan op wat die poort je te bieden heeft en verblijd je daarin.

Barmhartigheid blijkt zowel een opdracht als een geschenk te zijn (vers 7). Wat komt eerst, denk jij? En waarom?

Vrijdag

Barmhartig zijn

Lezen: Lukas 10:25-37

Op de vraag van de wetgeleerde wie de naaste is, antwoordt Jezus met een verhaal. Een mand die zwaargewond langs de kant van de weg ligt heeft dringende hulp nodig. Een priester komt langs, maar laat de man liggen. Is hij bang dat hij cultisch onrein zal worden en dus geen dienst kan doen in de tempel als het slachtoffer sterft terwijl hij helpt? De priester mist priesterlijke bewogenheid. De helper van de priester, een Leviet, laat de man ook links liggen. Een Samaritaan, iemand waar een Jood de neus voor ophaalde, is echter wel met innerlijke ontferming over de man bewogen. Hij helpt. Zijn hart klopt vol liefde voor de ander. Jezus draait vervolgens de vraag van de wetgeleerde om: hoe en voor wie kan ik een naaste zijn? Ik kan pas echt een naaste zijn als ik mij laat helpen door de Ander, door me oer te geven aan Zijn ontferming. En in Zijn kracht en vanuit Zijn liefde mag ik er zijn voor een ander. Levend van Zijn ontferming, kijk ik waar ik kan ontfermen. Thuis en ver(der) weg. Binnen de kerk en daarbuiten. Wat past in het gebed: O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk!

Wanneer ben jij voor het laatst barmhartig geweest voor iemand?

Zaterdag

Jezus' barmhartigheid

Lezen: Mattheüs 9:35-38

Echte bewogenheid kom je niet zoveel tegen. Je kan het leed van de heel wereld niet op je nek nemen, zeggen we wel. Bij de Heere Jezus zien we dat God naar ons heeft omgezien met innerlijke barmhartigheid. De Heere Jezus ziet hoe mensen leven in de schaduw van de dood. Allerlei ziektes en kwalen plagen de mensen. Bovendien zijn ze overgeleverd aan leiders, die de naam van herder niet mogen dragen. De mensen worden voortgejaagd en afgemat. Dat alles gaat de Heere Jezus ter harte.

Soms hoor je een mens wel eens zeggen: 'Er is niemand, die om me geeft.' Nu vandaag laat het Evangelie ons in het hart van Jezus kijken. Het hart van de Heere Jezus is met ontferming bewogen en wil anderen laten delen in Zijn barmhartigheid. Hij verkondigt het Evangelie van het Koninkrijk dat spreekt van de Koning uit Psalm 72.

Dit gedeelte laat zien dat de Heere Jezus barmhartig is en in Zijn barmhartigheid wil laten delen. Ben jij bereid om over deze barmhartigheid te spreken met andere mensen?

Zondag

Lofzang op Gods barmhartigheid

Lezen: Efeze 2:4-9

De apostel heeft in het begin van deze brief al de lof gezongen op de genade en barmhartigheid die er is in Christus. Dit is 'tot lof van de heerlijkheid van Gods genade' (1:6). In de verkiezende liefde van de Heere komt ten volle Zijn genade tot openbaring. Verkiezing is genade en genade is verkiezing! Paulus looft de rijkdom van Gods genade. De onvoorstelbaar hoge waarde van deze genade komt tot uiting in de prijs, die er voor betaald moest worden, namelijk het bloed van Gods eniggeboren Zoon. Een leven zonder de gunst van God is geen leven. Paulus tekent onze Adamspositie. In hem werd ons het loon op de zonde uitbetaald, namelijk de dood. Wij zijn allen 'van nature' kinderen van de ongehoorzaamheid en kinderen van de toorn, tenzij wij door genade opnieuw geboren worden. Mag jij het zeggen door genade behouden te zijn? De Heere is rijk aan barmhartigheid! Wanneer wij mogen zeggen door genade behouden te zijn, dan zal dat ook in ons leven zichtbaar worden. Er zal strijd zijn tegen de zonde, die ten diepste opstand tegen deze genade is. Dan is niet meer de zonde het wandelgebied waar we ons thuis voelen. Een christen mag in vrijheid verkeren in het wandelgebied van de goede werken, geleid door het Woord en de Geest.

Dit gedeelte is een lofzang op Gods barmhartigheid. Mag ook jij – uit genade – meezingen?